

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: P.P.**, bytem ..., *zastoupeného Mgr. Alicí Benešovou, advokátkou, se sídlem Rokycany, Míru 17*, proti **žalovanému: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Plzni**, se sídlem Plzeň, Radobyčická 2465/12, *za účasti osoby zúčastněné na řízení: obce Strašice, se sídlem Strašice 276, 338 45 Strašice*, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 5. 2016, čj. ZKI PL-O-20/128/2016,

t a k t o:

- I. Žaloba se z a m í t á .
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

[I] Předmět řízení

Žalobou ze dne 11. 7. 2016, Krajskému soudu v Plzni (dále též jen „soud“) doručenou osobně dne 12. 7. 2016, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Plzni (dále též jen „žalovaný“) ze dne 17. 5. 2016, čj. ZKI PL-

O-20/128/2016 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“) a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Napadeným rozhodnutím bylo dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrálního pracoviště Rokycany (dále též jen „*prvoinstanční správní orgán*“ nebo „*katastrální úřad*“), ze dne 10. 3. 2016, čj. OR-182/2015-408 (dále též jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“).

Prvoinstančním rozhodnutím bylo dle § 45 odst. 3 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů, rozhodnuto takto: „*U stavební parcely katastru nemovitostí číslo (dále jen „st. p. KN“) č. x v k. ú. Strašice bude v souboru geodetických informací opraven zakres společné hranice s pozemkovou parcelou (dále jen „p. p.“) KN č. x, stejně jako u p. p. KN č. x zakres společné hranice se st. p. KN č. x dle neměřického záznamu (dále jen „NEMZ“) č. x pro k. ú. Strašice. V souboru popisných informací budou v souvislosti s opravou zakresu výše uvedených parcel opraveny jejich výměry na hodnoty určené v NEMZ č. x. To znamená, že st.p. KN č. x, zapsaná na list vlastnictví č. x ve výlučném vlastnictví žalobce, bude evidována s výměrou 475 m², p.p. KN č. x, zapsaná též na LV č. x, s výměrou 126 m², a st. p. KN č. x, zapsaná na LV č. x ve společném jmění manželů T. a S.L. s výměrou 403 m². Pozemková parcela KN č. x, zapsaná na LV č. x, bude evidována s výměrou 200 m², tj. výměrou podle výsledků obnovy katastrálního operátu novým přepracováním. Stejně bude evidována také st. p. č. x, zapsaná na LV č. x, tedy s nezměněnou výměrou 31 m² (výrok 1.); Námitka, kterou podal žadatel P.P. zastoupený Mgr. Alicí Benešovou, **proti nově určeným výměrám** st. p. KN č. x a p. p. KN č. x, se zamítá. Námitce, kterou podal žadatel P.P., zastoupený Mgr. Alicí Benešovou, proti zakresu společné hranice mezi p. p. KN č. x a st. p. KN č. x, se vyhovuje (výrok 2.)“.*

Problematika katastru nemovitostí a údajů zahrnujících jejich soupis, popis, geometrické a polohové určení a zápis práv k těmto nemovitostem je upravena zákonem č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*katastrální zákon*“).

Správní řízení je upraveno zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*správní řád*“).

[II] Žaloba

Žalobce považoval napadené i prvoinstanční rozhodnutí za nezákonná, a to z níže uvedených důvodů.

Žalovaný uvedl, že při zvoleném způsobu obnovy operátu nedocházelo k novému zjišťování hranic pozemků v terénu ani jejich zaměření a obsah obnoveného katastrálního operátu byl vytvářen pouze na základě stávajících údajů v katastru. Žalovaný dále uvedl,

že výměra parcely není podle § 51 katastrálního zákona závazným údajem katastru, neboť výměrou parcely se podle § 2 písm. g) téhož zákona rozumí vyjádření plošného obsahu průmětu pozemku do zobrazovací roviny v plošných metrických jednotkách a je evidována s přesností danou metodami, kterými byla zjištěna. Její velikost tedy vyplývá z geometrického určení pozemku, které je dle § 51 katastrálního zákona závazným údajem pro právní úkony týkající se nemovitostí vedených v katastru, přičemž geometrickým určením se rozumí určení tvaru a rozměru nemovitosti vymezené hranicemi v zobrazovací rovině. Podstatné tedy ve věci je, zda nedošlo k neoprávněné změně geometrického určení pozemku.

Dle názoru žalovaného se nelze ztotožnit s názorem žalobce, katastrální úřad v prvoinstančním rozhodnutí dostatečně neřešil změny výměr dotčených parcel, naopak lze shrnout, že jak ve spisové dokumentaci, tak v samotném odůvodnění, byl dle názoru žalovaného podrobně popsán historický vývoj i původ jednotlivých výměr.

Žalobce proto namítl, že žalovaný se při rozhodování o žalobcově odvolání a při přezkoumání zákonnosti rozhodnutí katastrálního úřadu nezabýval všemi dostupnými doklady a zákonnou úpravou. Jeho rozhodnutí spočívá jak na nesprávném zjištění skutkového stavu věci, tak zejména na jeho nesprávném právním posouzení. Mimo to se žalovaný nevypořádal se všemi vznesenými odvolacími námitkami žalobce:

1. žalobce namítl, že žalovaný se při mapování THM v roce 1977, nikoliv pozemků ostatních, tyto byly zaměřeny na místě samém, nebyl však dosud řádně odůvodněn závěr o zmenšení výměry ze 145 m², které vychází z nabývacího titulu, na výměru 126 m²;
2. katastrální úřad neodůvodnil překročení zákonem stanovených odchylek, a tedy vymezení tvrzené přesné výměry pozemků, nebylo určeno, kolik tyto odchylky činí a jak se s nimi vypořádal;
3. žalobce v odvolání namítl, že rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu není přesně a zřejmě, jaká metoda byla pro zjištění výměry pozemků použita. Z odůvodnění vyplývá pouze to, že u pozemku č. x je uveden kód 2, což je určení dle § 10 odst. 4 písm. a) katastrálního zákona s tím, že u pozemku st. p. č. x a p. č. x je uveden kód způsobu určení 0. Katastrální úřad pak v odůvodnění rozhodnutí dále uvedl, že uvedené kódy způsobu určení výměry se nezmění ani po provedené opravě dle NEMZ 1064. Způsob určení výměry v rámci provedené obnovy a zjištění kódy způsobu určení výměry nejsou známy, resp. rozhodnutí katastrálního úřadu a jeho odůvodnění toto neobsahovalo, rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné;
4. žalobce k tvrzení správního orgánu I. stupně, že žalobce se sám o geometrický plán z roku 1959 opírá, neboť jej uvádí k důkazu (viz str. 6 odůvodnění rozhodnutí), uvedl, že pokud uvedl důkaz citovaným geometrickým plánem, pak tak nebylo

proto, že by z něho vycházel, ale označen k důkazu byl proto, aby jím žalobce poukázal, že se jedná pouze o orientační situaci. Prvoinstanční správní orgán však při obnově katastrálního operátu z této listiny zjevně vycházel. Žalobce i nadále setrvává na své námitce, že se jedná o orientační situaci, nikoliv o řádně zaevidovaný stav výměr pozemků;

5. žalobce dále namítal, že obnovou katastrálního operátu došlo k překročení zákonem stanovené odchylky, neboť došlo k překročení o 81 m², nikoliv katastrálním úřadem uváděných 70 m²;
6. sám správní orgán I. stupně se nevypořádal se všemi žalobcem vznesenými námitkami v rámci správního řízení, viz obsah správního spisu a zejména podání ze dne 30. 11. 2015. Rozhodnutí žalovaného je tak nepřezkoumatelné a nezákonné.

[III] Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný se k jednotlivým žalobním námitkám vyjádřil v podání ze dne 23. 8. 2016. Především zdůraznil, že své rozhodnutí vydal v souladu s platnými právními předpisy, z dostupných dokumentů byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a všechny své závěry rovněž řádně odůvodnil. Žalovaný ve svém rozhodnutí vskutku uvedl výše zmíněné skutečnosti, neboť tím zdůraznil, že námitka byla podána proti obnovenému operátu, jenž vznikl přepracováním souboru geodetických informací dle § 40 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona, tj. způsobem, při kterém se neprovádí nové zjišťování hranic, což je však zcela v souladu s platnými předpisy, a rozhodně nelze z této skutečnosti dovozovat nesprávné zjištění skutkového stavu či nesprávné právní posouzení. Stejně tak nelze za nesprávné právní posouzení považovat fakt, že žalovaný nepovažoval výměru za závazný údaj, ale za údaj toliko odvozený od geometrického určení pozemku, neboť vycházel z platné právní úpravy, konkrétně z § 51 katastrálního zákona.

Žalobce dále namítá, že se žalovaný nevypořádal se všemi vznesenými odvolacími námitkami.

Žalobce již v minulosti upozorňoval na chybu v katastrálním operátu spočívající v chybném zákresu p. č. x (námitka č. 1). Šetřením bylo potvrzeno, že k chybě skutečně při technickohospodářském mapování (THM) došlo. Odstranění zmíněné chyby se pak logicky dotklo zákresu parcel sousedních, neboť zakres parcel je spojitý, tj. jedna hranice je vždy společná pro sousední parcely. Ohledně výměr, způsobu jejich evidování a případných změn odkazuje žalovaný na detailní rozbor dané situace na str. 5 a 6 svého rozhodnutí.

S žalobcovou námitkou označenou č. 2 se žalovaný neztotožnil. Jednotlivé odchylky ve výměře jsou součástí spisové dokumentace, konkrétně jsou uvedeny na srovnávacím sestavení parcel k LV x (ve spisu KP Rokycany poř. č. 4). Z obou rozhodnutí

je též zřejmý závěr, že překročené odchylky ve výměře potvrzují výše uvedené zjištění, že před obnovou operátu přepracováním byla v katastru nemovitostí chyba z THM.

Stran námitky č. 3 žalovaný sdělil, že skutečnost, že odůvodnění rozhodnutí neobsahuje všechny podrobnosti, nemůže dle jeho názoru způsobovat nepřezkoumatelnost celého rozhodnutí. Podstatné je, zda rozhodnutí obsahuje zásadní informace a jeho výrok má oporu ve spisové dokumentaci. Spisová dokumentace údaje o způsobech určení výměr obsahuje, viz srovnávací sestavení parcel a NEMZ 1064 (ve spisu KP Rokycany poř. č. 4 a 37).

K námitce č. 4 žalovaný uvedl, že se touto otázkou podrobně zabýval ve svém rozhodnutí na str. 4, nelze se ztotožnit s tím, že by geometrický plán z roku 1959 byl pouhým „orientačním nástinem situace“. Tento geometrický polohopisný plán č. 106-06-417-920/59 byl podkladem pro zákres v mapě tehdy platné pozemkové evidence a je bezesporu původním výsledkem zeměměřické činnosti ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) katastrální vyhlášky č. 357/2013 Sb.

K námitce týkající se překročení zákonem stanovené odchylky (námitka č. 5 žaloby) žalovaný popsal, že se především zabýval meritem případu. Ve svém rozhodnutí podrobně popsal zjištění ohledně historie výměr k řešeným parcelám a ve shodě se závěry katastrálního úřadu Rokycany uvedl, že překročené odchylky potvrzují existenci chyby při THM. V tomto konkrétním bodě žalovaný odkazuje i na komentář katastrálního úřadu Rokycany v postoupení odvolání proti rozhodnutí ze dne 11. 4. 2016 (ve spisu ZKI poř. č. 1), se kterým měl žalobce možnost se seznámit.

Ohledně námítky nevypořádání se se všemi žalobcovými odvolacími námitkami (námitka č. 6 žaloby) žalovaný konstatoval, že ze správního spisu a z rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je patrná snaha o vypořádání všech námítek žalobce. Bohužel ty jsou často zmatečné a vytržené z kontextu. Žalobcem zmíněné podání ze dne 30. 11. 2015 mělo být vyjádřením k věci po seznámení žalobce (jeho právní zástupkyně) se spisovou dokumentací, ale šlo de facto o doplnění původních námítek v obecné rovině. Přesto se jím ve svém rozhodnutí prvoinstanční správní orgán obsírně zabýval.

Žalovaný má za to, že všechny žalobní důvody, které žalobce ve svém podání zmiňuje a které jsou prakticky totožné s důvody odvolacími, osvětlil a důkazními prostředky přesvědčivě vyvrátil, přičemž odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaný se domnívá, že jeho rozhodnutí je přezkoumatelné a vydané zcela v souladu s příslušnými právními předpisy. Je přesvědčen, že prvoinstanční rozhodnutí není nezákonné a odvolací řízení netrpělo takovými vadami, které mohly negativním způsobem ovlivnit napadené rozhodnutí ve věci.

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou v celém rozsahu zamítnout.

[IV] Posouzení věci krajským soudem

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).

Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

Při jednání před soudem dne 15. 12. 2017 setrvali účastníci na svrchu rekapitulované argumentaci.

Dle § 40 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona, *obnova katastrálního operátu je vyhotovení nového souboru geodetických informací a nového souboru popisných informací v elektronické podobě, které se provede přepracováním souboru geodetických informací.*

Dle § 51 katastrálního zákona, *údaje katastru, a to parcelní číslo, geometrické určení nemovitosti, název a geometrické určení katastrálního území, jsou závazné pro právní jednání týkající se nemovitostí vedených v katastru.*

Dle § 2 písm. g) katastrálního zákona, *pro účely tohoto zákona se rozumí výměrou parcely vyjádření plošného obsahu průmětu pozemku do zobrazovací roviny v plošných metrických jednotkách; velikost výměry vyplývá z geometrického určení pozemku a zaokrouhluje se na celé čtvereční metry; výměra parcely je evidována s přesností danou metodami, kterými byla zjištěna, přičemž jejím zpřesněním nejsou dotčena práva k pozemku.*

Dle § 2 odst. 1 písm. g) vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), *se pro účely této vyhlášky rozumí původním výsledkem zeměměřické činnosti výsledek zeměměřických činností, který byl podkladem pro zápis platného geometrického a polohového určení.*

Soud po provedeném jednání dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**, když o jednotlivých námitkách uvažil následovně.

Žalobce předně namítal, že se žalovaný „*při rozhodování o žalobcově odvolání a při přezkoumání zákonnosti rozhodnutí katastrálního úřadu nezabýval všemi dostupnými doklady a zákonnou úpravou. Jeho rozhodnutí spočívá jak na nesprávném zjištění skutkového stavu věci, tak zejména na jeho nesprávném právním posouzení*“.

Na takto vágně formulovanou námitku lze odpovědět pouze v obecné rovině. Žalobce ani nenaznačil, jaké „dostupné podklady“ a jakou „zákonnou úpravu“ žalovaný neaplikoval. Soud si myslí opačné - správní orgány obou stupňů ve svých rozhodnutích vyjevily, z jakého stavu vycházely a jakou zákonnou úpravu na věc použily. Námitka, tak jak byla vznesena, proto nebyla shledána důvodnou.

Žalobce dále namítal, že se žalovaný nevypořádal se všemi jeho odvolacími námitkami.

Logickou argumentaci k „chybnému zákresu pozemku p. č. x při mapování THM“ a jeho následkům (= první konkretizovaná námitka) obsahuje vyjádření žalovaného k žalobě. Tam žalovaný správně konstatoval, že k chybě při technickohospodářském mapování skutečně došlo, přičemž odstranění zmíněné chyby se pak pochopitelně dotklo zákresu parcel sousedních, neboť zákres parcel je spojitý, tj. jedna hranice je vždy společná pro sousední parcely. Prvoinstanční rozhodnutí, s nímž se žalovaný ztotožnil, obsahuje rozsáhlou argumentaci podrobně vysvětlující kroky katastrálního úřadu, která obsahuje i odpověď na tuto žalobní námitku. Soud proto v podrobnostech odkazuje na odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí [především pak str. 2 (poslední odstavec), str. 3 (odst. první a druhý), str. 4 (poslední odstavec), str. 5 - 7]. Ve světle řečeného nebyla námitka shledána důvodnou.

Žalobce dále tvrdil, že „katastrální úřad neodůvodnil překročení zákonem stanovených odchylek, a tedy vymezení tvrzené přesné výměry pozemků, nebylo určeno, kolik tyto odchylky činí a jak se s nimi vypořádal“.

Ani s touto námitkou se soud neztotožnil.

Předně, uplatněná námitka je vnitřně poněkud rozporná. Je-li totiž tvrzeno, že „katastrální úřad neodůvodnil překročení zákonem stanovených odchylek“, není tím řečeno nic jiného, než že z rozhodnutí je zřejmé, že došlo k překročení zákonných odchylek (a tedy že rozhodnutí údaje o oněch odchylkách obsahuje), absentuje pouze odůvodnění velikosti těchto odchylek, nikoliv tyto hodnoty samé. Pak ovšem nemohu v téže větě zároveň tvrdit, že rozhodnutí tyto údaje postrádá (= „nebylo určeno, kolik tyto odchylky činí a jak se s nimi vypořádal“).

Odůvodnění rozhodnutí katastrálního úřadu je v tomto směru velmi podrobné a žalovaný nepochybil, když se s prvoinstančním správním orgánem ztotožnil. Přesné výměry parcel po provedených změnách jsou vyjeveny na poslední straně prvoinstančního rozhodnutí, způsob, jak k nim správní orgán dospěl, včetně případných odchylek, je pak podrobně zdokumentován v celém odůvodnění (viz výše).

Co do důvodnosti neobstál ani další žalobní bod zpochybňující přezkoumatelnost odůvodnění obou rozhodnutí co do uvedení metody zjištění výměry pozemků. I v tomto

směru soudu nezbyvá, než plně odkázat především na odůvodnění rozhodnutí katastrálního úřadu, kde jsou k dispozici relevantní informace stran použitých metod. Ano, jsou to místy informace zhusta odborné a pro laika obtížně pochopitelné, ale nelze tvrdit, že v rozhodnutí nejsou. Vždyť i žalobce, opět poněkud protismyslně, poté, co namítá absenci uvedených metod, určitou výše odůvodnění obsahující způsob zjištění výměry pozemků, tak jak byl prvoinstančním správním orgánem popsán v rozhodnutí, v námitce uvádí.

Další námitkou žalobce tvrdil, že „pokud uvedl důkaz citovaným geometrickým plánem (= geometrický plán č. 106-06-417-920/59 z roku 1959), pak tak nebylo proto, že by z něho vycházel, ale označen k důkazu byl proto, aby jím žalobce poukázal, že se jedná pouze o orientační situaci“, avšak „prvoinstanční správní orgán při obnově katastrálního operátu z této listiny zjevně vycházel“. Žalobce proto i nadále trval na tom, že se jedná o orientační situaci, nikoliv o řádně zaevidovaný stav výměr pozemků.

Ani s tímto tvrzením se soud neztotožnil. Plně v souladu s názorem správních orgánů totiž nepovažuje stav zachycený v geometrickém plánu za „orientační situaci“ a odkazuje přitom na správné závěry žalovaného uvedené na str. 4 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde je konstatováno mj. toto: „(...) během obnovy operátu přepracováním tak došlo k opravě spočívající v upřesnění zákresu hranice mezi soukromými vlastníky a obecním pozemkem p.č. x. Z náčrtu pro místní šetření č. 66 vyhotoveného při THM v roce 1977 vyplývá, že západní hranice p.č. x byla vyšetřena se stejným průběhem jako v předchozí mapě, neboť zde není červeně vyznačena žádná změna. Předchozí mapou byla mapa evidence nemovitostí (též jen EN), která měla původ v mapě bývalého pozemkového katastru (dále též BPK). Z náčrtu 66 je též patrné, že na výše zmíněné západní hranici p.č. x byly původně směrem k potoku umístěny dva měřičské signály, ale ty byly následně vyhodnoceny jako neplatné, obdobně byly jako nesprávné vyhodnoceny i míry uváděné v náčrtu ohledně vzdálenosti hranice p.č. x od tehdejšího plotu (v náčrtu přeškrtnuty). S odstupem skoro čtyřiceti let nelze spravedlivě soudit kvalitu tohoto díla, nicméně jediným možným závěrem je, že při THM byla do mapy chybně zobrazena západní hranice p.č. x podle fotogrammetricky vyhodnoceného rozhraní mezi zatravněnou plochou a zarostlým břehem podél potoka, jenž nebylo totožné s hranicí vlastnickou. Tomuto závěru odpovídají i změny provedené ve výměrách sousedních parcel v soukromém vlastnictví, které byly zvětšeny právě na úkor p.č. x. **KP Rokycany při obnově operátu přepracováním správně nepřevzalo chybný zákres z THM, ale zobrazilo řešené pozemky podle předchozího platného stavu, který byl vyznačen v geometrickém plánu č. 106-06-417-920/59 (zaměřeno dne 5. 5. 1959), jenž je zde původním výsledkem zeměměřické činnosti. P. P. při jednání na ZKI v Plzni a ve svých podáních sice zpochybnil způsobilost tohoto geometrického plánu k zápisu, nicméně lze shrnout, že se jedná o původní výsledek zeměměřické činnosti, který byl podkladem pro zápis platného geometrického a polohového určení viz § 2 písm. g) katastrální vyhlášky č. 357/2013 Sb., a který byl již realizován v bývalém pozemkovém katastru a v pozemkové knize, když byla pod číslem deníku 508/62 zaknihována kupní smlouva čj. NZ 191/60 ze dne 4.4.1960, dle které nabývají právní předchůdci P. P. díl „e“ o výměře 142m² z p.č. x.“.**

Ve světle řečeného proto prvoinstanční správní orgán nemohl při obnově katastrálního operátu uvedený geometrický plán považovat za jakousi orientační, pomocnou listinu, ale za neopomenutelný podklad pro zápis platného geometrického a polohového určení v dané době. Takový postup katastrálního úřadu soud považuje za správný.

Žalobce dále namítal, že obnovou katastrálního operátu došlo k překročení zákonem stanovené odchylky, neboť došlo k překročení o 81 m², nikoliv katastrálním úřadem uváděných 70 m².

Prvoinstanční správní orgán na str. 7 svého rozhodnutí mj. uvedl rekapitulaci výměr dotčených parce a uzavřel, že „*mezní odchylka výměr parcel dle bodu 14.9 pro součet původních výměr dle PK (tj. pro kód kvality bodu 8) dotčených parcel na LV č. x je 70 m² a na LV č. x je 67 m². Z uvedeného je patrné, že pro výměry po obnově operátu/i po plánované opravě není/a nebude mezní odchylka pro oba LV překročena. Naopak je patrné, že po mapování došlo k překročení této odchylky a dle rozsáhlého prošetření katastrálního úřadu k tomu došlo bez jakéhokoliv právního podkladu.*“.

Žalobce tvrzení o tom, že „došlo k překročení o 81 m²“, nikterak nekonkretizoval. Takovou námitku je pak ale nemožné podrobit soudnímu přezkumu, neboť k tomu je zapotřebí konfrontovat informace přednesené správním orgánem (= metrické údaje o mezních odchylkách na str. 7 prvoinstančního rozhodnutí) a žalobní tvrzení uvádějící, jak a u jakých pozemků žalobce k tvrzené odchylce 81 m² dospěl. Bez toho nelze závěry správních orgánů vyvrátit.

Konečně, v posledním žalobním bodu žalobce namítal nepřezkoumatelnost a nezákonnost napadeného rozhodnutí, protože se katastrální úřad nevypořádal se všemi žalobcem vznesenými námitkami v rámci správního řízení, když odkázal na „obsah správního spisu a zejména podání ze dne 30. 11. 2015“.

I v tomto případě je třeba žalobci vytknout nekonkrétnost námitky. Soud postrádá přesné určení těch námitek, s kterými se správní orgány nevypořádaly. Konkrétně, správní spis obsahuje několik žalobcových vyjádření a jeho podání ze dne 30. 11. 2015 (založeno na čl. 33 správního spisu katastrálního úřadu) obsahuje na dvou stranách hned několik tvrzení a námitek. Bylo na žalobci, nikoliv na vyhledávací činnosti soudu, aby přesně vymezil, s čím konkrétně se správní orgán nevypořádal a jak to zasáhlo do žalobcových veřejných subjektivních práv. Žalobce tak neučinil, a tak nebylo možné než konstatovat, že ani poslední námitka nebyla důvodná.

Soud neshledal žádný z žalobcem uplatněných žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

[V] Náklady řízení

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému správnímu orgánu však žádné specifické náklady soudního řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

V souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. soud nepřiznal osobě na řízení zúčastněné právo na náhradu nákladů řízení, neboť soud této osobě neukládal splnit žádnou povinnost, v jejíž souvislosti by takové náklady vznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 15. prosince 2017

JUDr. Václav Roučka
v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: L. K.